

קפג שארדה על דבר טורי שגדפונו כמקור נאסור יי
 תמר שריקס ממנו חוטו כשל מלחמה שימסה
 יי עמו לו יקסע אוננו. כל אס הוי דיבר בעלמא גרוס לא הי
 לו למכר לשמות ותימ אס כלאמא ירא לנפשו פן ימרה חשו ויריק
 מרבו פלאוס ויפסה אשר זמס אין לו חסא. כי אין לומר דחסרון
 און לא מקרי סכנא אבר מאחר דלא מלי בו חוש סכרי הוא אחד
 מראשי אברים שהעבר יולא בו לחיות וימי ייל שחני הסס שחבל
 בו החרון ועוד דמקנשא לא ילפיק סי קניז ביד כשיכ סימ
 ג' דכל הכחא חרב היל סכנה והכי קיל לסתן שנת מכ"ס סתין
 מסוכן כזה ועוד הדיס ידי פשו ממחרות לשוץ דס (ובקונטרסיס
 סוכחצי דכתי האמר לו חרזנו פסס לי מדורה בשנת לחמס או
 לבשל אלנו חסי' לא גזיס כלל שרי אס לא ישמע נקול תחתינו וכתיבו
 חסי' לא גזיס דמידי ספק נפשות לא ילא וסני כלהו אימנהו
 ניה) כפרס בזמן הזה שאין נסך גמור כידוע פ"ס איח סי' שכ"ח
 נסור ופוסקיס שהקילו בסכנת חבר ושס ודאי ייל דזוקא חוש כמו
 עין שמרדה פ"ס משי' בהכלת מרב. ואס הי יכול להליל פלאו
 כגמנו ולא פסח חוששי לו מחטאם ולריך משוכה קלס. ושמשתי
 גדול מחלק דמינו מחויב להליל פלאו כגמנו רק כשהגוי אומר פן
 לי משום או פבור. שיתן משום ואין לו הימר שיסרב מזה ומזה
 סד כי ילא לירי הלאה וסכנא אבר וכשי' שנס זה אסור מה
 שא"כ אס הגוי לא זכר רק ביקש לאכפו מל דת רשאי לפרוץ וס
 ילא לירי סכנה יעבור וחינו מחויב לפדות העבירה כגמנו. ולפי'ן
 דנס זה אסור רק מחויב לפרוץ כל מחובו ולא יעבור נס לא יבא
 פלאו לירי סכנה ואפי' האיסור ככלל גזון שהסיל פליו השר
 לחסור פס כעלי מלאכות ריקס לחזק הסיר יוס יוס וככללן שנת
 ופי' כגמנו ואלכות אברים ועוד דהיל גלאכה שא"ל לנפ' וקסה
 להקל דמיט עובר על לאו דלא מסור ועוד דהיל מרהיאי ולולי
 להוי מחויב להחמוס היה ככלל יהרג ואי ועוד ופי' דיל דכתי
 דלא מקרי מחיין להעבירו מימ ג"כ לא מקרי להכאמו לכן יש להחמיר:
 יאיר חיים כנרך

קפד שארדה סימא חיה השרוי כניה פקחא והכרה מגלי מקום
 סימיו ספריו נחרר משכנו ומה גם כימות
 כחודק והקור ששמו עם פולני ויוגן סוכנים כנים כחודק שנקרא
 כליא ספוינא וגם הוא מוכרח ללמוד שס לילה ויומס כי שס שס
 לו חקיס ומשפטיס כספרי הש"ס והפוסקים על הדפוס סככסלו
 ועל השלחן. ואשמו מנקשת תפקידה וליא לו כשוס עיין לשמות
 להס כדס וכחק להוליאם חולה ולפחות להניחם ככלי כסוך כלי
 כמי'ס המ' והראב"ד והרא"ש ובסור ופי' איח סי' רימ וי"ד סי'
 רפ"ג אכ"י הימר משוס שימת שלוס בין איש לאשתו כליל עוני'
 לו כליל סכילה וככ"ג אף כי אפטר לומר בהס ז' הימר דכתי
 כשיעמידם על דף גבוהים מן הארץ יוד טמחיס דהיל כרעות אחר
 כמי'ס הקור י"ד סי' רפ"ג :

תשובה ופי' שאלך. כמה דסיימה אפמה כי דמי'ס ז'ד
 הימר כשהס עומדים למעלה מי"ס הסי לא להזכיר
 לומר דלמעלה בייס לארץ היל כרעות אחר אדרבה רוב שמשו
 על הדס שס הוא ורואים מנר חנוכה ודיקס חתן הנש בעלמך
 והרי קימת איש הוא ג' אמות חוץ אראשי כמו שהוכיחו הפוס'
 ככמה דוכס. ופי' ממי'ס סור י"ד רי'ס רפי'ס הוא לטון הרמזיס
 קרוב לסוף הלכות סי'ס אין משס רואים כלל חדא דמי'ס אלא"כ
 היה גבוה ממנו י"ס ריל למעלה אראשו כעמוד דלילה הילל אלא"כ
 למעלה מי'ס אלא ודאי כמי'ס. ועוד כי נש למעלה מראשו לא
 הושר רק לזוהן דכריס דנקס שלא מליטו בהס איסור כמי'ס רק כמי'
 הרמזיס מלד האמת והלדק והסכנא לך כגי גבוה י"ס למעלה
 מראשו מכ"ס טממיס השקה דאסור מדרז"ל כמי'ס אין הימר כלל
 חסי' יהיו עומדים גבוה עוכא מי"ס משל ראשו או על מסמו (פי'
 גביס פיי' מי"ס) כשכנו ואפי' למעלה אחורי ראשו אסור ואין
 ראי' משה דרואים הרשכ"ל והוא הגי' רמיא ביד סי' רפי'ס
 סי"ח דחינו מחויב לעמוד כל זמן שהסי'ס על הבימה מפני דהיל
 כרעות אחר ג"כ מססס שכתבו שלא הזכר כמי'ס ואין ישיבמו
 בזוין כלי' הלי' והאמת כי שס מיירי כרנח המקום ההוא אריכס

שאלה ממכרה מלמד להסיל כיסוד הירש הארץ אלל כשר נפסקי:

כפה שאלה יהודי היה שמואל של עמלק כריח הטרסקי זה היהודי נתן כל כשר לחוריים גם כשארע לו ערישם לשוסט על חשבון משא ומתן שנייהם והיה זה הפשך כמה שנים. ומקורו כח הערל מצומרים וילדה לו כנים חם מוסר להם לו במקום כשר עריסה ולחורים השמומרים לחולמם מוסר והרי נלסחם כליקור עריסה חלג ורם מלאל יהודי המוכר עובר נלמטי פיור וכנר דברטי עם חניריי המלמדים הסמוכים גם עם יודעי ספר הסוגרים וכבים וקלסם מורטיס ורניסם וטיימי כמלמך כענייהם ומימ הגרטי השללם פי הוד רוס מכימ מיו והוא ישימיטי דעם קדושים. כיד מלמיו דמכ"ס אהרן מק"ק לבוב :

תשובה הכס פיך שאלתך ודאי שאלת חכם היה ולריכה לפנים ולא דבר ריק הוא כחשר כסנת שהוא לשחוק כענייהם כי לא רבי יחמנו נלמם כחשר ידמו וירמו לחריס כהר' מלכובס ופניהם היו חכמים כענייהם אף כי כלמח כל חכמה וידיעה לא מללו ידיהם ורנניהם. ולכאורה כראה לית דין לריך כעש וכוס חשם איקור מטי שהף חם יגעש חיש יהודי מלמכור לו כרי יכול המומר לקנוס ממקומות חריסם וכמה סנמי חוכה כשוקא שפי"כ חילמך כעיס ס"ק דע"ו דיו רפי"כ לאוקמ"ה הביא לחסור להוסיפם כוס יין למרר וכו' דקאי כשרי עיכרל דהכרל וכי"כ ההוס' והנילו רמ"א כהניה כשי"פ י"ד ס"י קרי"א ס"ח מי"מ הרי שטר ושוכרל עמו דיש מחמירין וחס הגיה מרדכי והר"ן וחפי"ג שכי שם וככנו להקל ווראה דפי"כ נהנו הישר כמכר'ו כנד שטטס למומרי' וכן כריפוסם והיינו שהיו דברין לנגב ולקלם כעייני שליתם וכן רניס מי"מ כחי דלחן למחוס כתקוס דנוהגין מי"ג חורוי' לא מורין כנבנ"ג . ומה גם כנלחן זה היהודי כוון להערל כהקפה ועל חשבון כלא דמיס על עסק משה ומסן כודחי ככחי' היא לו ייקה מלמך לו לפסדין דזה כללל הוא דכל היכא דשרין מפי כנרל שאלפער לו להשיגו כמקוס אחר היינו דוקא כשישנו כמילוי' לרוב ח"ך שיכוסק שכלי סורה ולכן ח"ך לא למרר דשרי למכור כנד כללים שטטס הוא שוכרה הסמורה סלמו שטטס והוא גולס חיו כמכוס דודאי הי איכא כממל דשיכחו חנרי לדעם המקילים כרי משי"כ כש"חן כמילוסם סם וילמך לזוט וליך למקוס אחר דטרירח ליה מילמל וכן למטרר לו מלכוס מתוקן ככר של שטטס דלא מסרמי ליה כמדמו וכדמיו כדכטי אפי" יש עוד כמה ערלים מוכרי כנדי' ומלכוסים חקור וחילי דילי כככרל זו ממייס כשיס מס' פי"ג סם דיו פי"א חכמי' לבו וכו' למח ימ דלים ליה כהמה לדידיה וכו' משמע דלי לים ליה לדידי חקיר מוסס לפני פיור חפי"פ דמלי לקמח מחחריס והכי משמע כמי"ס מלם לדידיה והטעם משו' דלריך לפרוח לחריס והכי מוכח כמי לשיד עמה דקיל סי"פ הרבי"ג [פי"ג סו"ס] שם סרדיס פי"ג] דלוח עובר על לפני פיור אף פי"פ דמלי להמלל טעום אלל ניו דפישי כוח מנוויס כריכיס והיינו משוס דלריך לפרוח אחר זה (פי"י) סי"פ הרבי"ג סו"ס] וכמדרכי מס' מ"ס רמו אה"ך ריד) ולכן כיל דאסור למכור יין כסך למומר דגיי לא כירלל שאלפער להשיג כרלונו יין טוב וכדמיס כוח וככר כמכו סמו' ספי"ך דסיו דלפי' חיקור דרכנ יס כו משוס לפני פיור ומזה ל"פ כמדרכי ריש מס' פי"ג ס"י א' רי"ג ר"ד דלא משמע כן משי"כ חם כוון למומר כוס יי"ג כלי דביס וה"ה כוון דיק דלחן המומר לוקח הככר דמ"ג רק מל חכמוסיו עם הישראל (ולכן גם הפקוד וממכרסו לו זכח ופי"י המנווגו דלחן דהכר כחי' לו מיד כרלונו משי"כ המנווג כוויס ח"ך חיקור וח"ך ל"י דלא עירף ממה שאלסור ליק וכלוליד ככאן מי יימר סמוליד והכ גרס רחיק ופי' לנו גדול מרמכ"ן שטטה לגויס דפולח שחלד כה"ל הרשב"א פי' כמסנוסוסי ק"כ וקסי' ומי"מ קבלתי מפי גדוליס כי המשפק כלה לא ילל ניק. מצרע שנקריח מכשילו וכרמו כמי"ס לא תמחמן כס' ופי' כי יסוד וגו' דוק) וכל עוד שטס לחיקור ממה ש"י כשי"כ כנ"ג ד"מ שטטס שכהנו להקל מסרי דגויס כזמן כזה לאו פי"ג וכהו כי לא חוכרו על השמוק וטעם זה לא שייך רק כליחל דפי"ג לנבי נוי דכחי מיירי שם משי"כ כמומר ככל כעירוס לא שייך הייסר ופי"ס קרי"ס סי"ג כשי"פ גם ח"ך הישר כמה שאינו מוסן ככשר ליד כגוי רק להחזיר

לכפתו וה"ל לפני דלפני דכרי שחנה וכטמט לידו דמי דקיל ללמחמל יס שליחם לניו [פשי"פ י"ד ס"י] קסי"פ ס"ד כגיה. לרובל מרכנ ח' ביקס להרלום מריסמו והמסחר כי מלל לה"ה כעל פי"כ שנה כרואה ולא דק כמי"ס כיי"ד ס"י קרי"א ס"ק ו' וביקס להשווס דעם הסוסקים ולומר דלא פליגי בענין ללו דלפני פיור וחמר כי הגמי מוס' ורל"ש ורין ס"ק דשנת מיירי כירחל שהוא חייב להפרישו ופי' עיין כעם כוסכו כי כפי' ככחו דלחל למרין דמי"ס שם מומר דמיירי כגוי כי גם כגוי אסור. והשכחי לו כי הוא רחם ולא דק כי שם מיירי כמוסן ליד נוי כהג"ע ידו לפנים או כהיפך דודחי אסור מדרבנן כי אחר דמיקף מולילו כגוי הוי כלומר לו להולילו משי"כ כענין מכירה פה דלחן כאן רק השם סן ייקה לריך חלילים ולא מסחו כשוס ענין שמוכר לו עיד כך וכאלה לוח וחמר לו. ועל כן מסנין מונוס לפני כגוי כחלר ומייסי ליה עם הסו. והיה השי"כ לרוב פשיטטי' לא האריך לנלר זה] מי"ג חוריי כהג"רל מכהה עייס הח' ממי"ס השי"כ סם ס"י קרי"א ס"ק ו' דכראה לו דלא פליגי דהמחמירין לא חסרו רק כלפני פיור וגו' דע"ד ישראל כחירו שהרי אפי' להפרישו חייב משי"כ כגוי או מומר. כי דלכ"ז ח"ך חסורו מדלוריי' כי דעל החוסריס ריל מדרבנן ופי' ששי"כ כ' שטר דכר לחלק בין ישראל למומר וגוי כ"ג דס"ל דכמומר מומר ופי' דלדידי' גייכ בני ישראל חיו אסור רק מדרבנן אחר דמלך דחייב למכור חמל עליה ומי"ג אז לו כדלפער למומר להשיג כמקוס אחר לכן מטעם זה חם הישראל חומר כי לא ילדה להלכה לסם לו כהקפה ומשכנוס רק חם ילדה לקנוס ייקה כמוסן ודאי שרי' ג' מלשון רמ"א כמי"ס ויש מחמירין ולא כ' ויש חוסרין מכלל שדעמו כוסה עם המחמירין וזה כלל כרידיו. ודי אחר שכל חיש שורר ככחו וככרס כרייסם והממוס שלו והוא כעל המכח ומסן אחר לוקח הככר על חכנונו לכן חפי"ס שגוי הקוינה מחיל הסומרס מחמי כרי אלפני דלפני לח מסקדין ככנתי פי"ך דפי"ו ומלך זה חם היה הוא מומר חקור ופיל דלפי' ודאי ח"ך המומר חקור אוכל מנוו רק מחיל להשמו המומרס חקור דככה"ג אחר דהמומר מלוגה גייכ כלפני חיו זה הנוסן לו גייכ עובר כלפני דמכשול לחו דלפני שחכיל למומריס וזה כרור לפיך ורירל לחי מסוס' מס' פי"ג ס"ך דפי"ו כעם חרי"י חלחן יי"ש חלל שכי' לחי מוחרין שלא יכא שוס ישראל לדי' עקלה על ידינו ונפי"ד ח"ל לזה רק דעובר המוכר כלפני ממש כי כל כעירה שיעבור המלווה כה ודאי כמכשול הוא וכן כן המוצריס חפי"י מנוי כ"ש מן המומר דיו כמומר לכל דבר פי' סור ושי"פ ח"ה ס"י מיד וח"ך להאריך כזה סה . הי הרי כנוון דיקן כככר לקח הערל מישראל הכשר כהקפה ועל חשבון כחה שטיס לפני שטטס המומרס לכן יס להקל קלה כענין שחמרו הוא כח כנכולי וככעה דוכתי . ו' מטעם זה כככר כמה שייס כמספק עמו וחם יפרוש ממנו עסם סיל חוכה וככמה דוכתי חששו רז"ל לוח יוחר יס לחוס כמומר דלרין לנרות ננו ולהכחי"ס ריחיו וכיל דזה שכהנו להקל כמכירה לניו ככמה דכריס כח ממה שחלו קדמוניס לחתי כסומר מוסס חוכה שמוכר לכל. ומי"ג חפי"ס שאל רי"סי לחסור על היסודי מכירה סיל ככיוחו כיוון ממש מספק השותפות וה"ל הספר מרובה מפרישמו ממנו עם חוכה רבה חם היה שאלחי משפחה חם ישחפף עמו אחר ככשה המותרת על חופן שיקה הככר האסור לא הייתי מסירו כי כיל כעל נפש יחוס לפלמו דמי"ג כחה עקלה על ידו לחרס [פי' כסוכה קסיו דסיד פי"ג] וכרי לחרה חורה וחם ככהמה כהרונו כשכיל כך וחלילו עליס וחכיס כרז"ל על חשירייסם ככרוסון ככספרי ורשי' מי"סי לה אף כי חויחל חוכה כמי"ס השי"כ לפי דעסו כחכס יודע פאר דעם האוסריס היינו ככר ישראל שמוחייסם להפרישו דחא סינח כגוי ודחי' ח"ך מוסל פליגי להפרישו חכל וממר אחר דקידושו קידושו וכדין ישראל הוא מלן לימל לן שחם היה כרידי וככתיס להפרישו שלח הי' ועסל פליגי ועוד יס לסקטק כדכרי חפי"כ דעם החוסריס לנבי ישראל דווקא וחפי"י לא קלי חשרי עוברל דככרל וכרי ככרי' מכוו שייסם כוס יין לניור והוא יהודי ונכר מן החי לנבי נח אלל דכוח יחקק השי"כ וישי"ב לנו דכמקשה וגם הממרין דכרייסם סוככיס על חכר מן החי לנבי נח דוק (וככר כככנו שכר נוי ומומר לפי"ו הייס הכוסריס כיוחד וככרל) והוא דוחק לכן יס להחזיר

לכתחילה כחש ק"ש שיש למנוע מליקט מועדם להסח לו בים
 החורף והסניב לו הכרום כצנח דגריס פסי דגליחותי פכדל וססס
 אחס רחמי סח כירוב ואלגליבססן וסכחתי לחסס סל אז ולא שמשו
 בקולי ולא חזו לי ומי"מ כחבשי מה סריל :
 יחיר חיים כדק

קפו שארה

מפשה ככמר סחיז בו י"ג כי"ב וקנפו חדר יסח
 לכככי ולסחמללו יוס יוס כמנין ופגניס ימיס
 המדחיס לא היה להס פוקס לאחילס ירי חוכסס רק כריחוק
 מקוס שס פרסלום היה כקלס כי"ב פוקס מומחס ומפני סכיס
 שסס חירוס וני"סוס לא רלח לכח אליכס רק ככר כי"ב ריע וסיסס
 המסוס לפי כספו כי ירח סלחכי ספלו בו ולא יסנו לו רק כלסר
 נחטו לו סכח כשכח והוא שסח ר"ס. ועסדו הכי"ב הכיל למנין אס
 יסנו לו מה סניקס וסמרו שסח מהס סימני לו מה סניקס סילאו
 יח כי"ב סנורח ח' מהס חמרו כי חייס רולי' לפור עמון כי"ב
 כי פנייס סס וסמסיס מכלתי יכילס. וססח כי"ב הגיל חמרו כי לא
 יכלו ז' סלחריס סכריסס סכח רוב מנין כי סס רוב כנין גס
 כליסי נח' ז' סכיס חמרי רביס לרסוסי כי ודחי רע ומר הוא פזי
 אס המלוח כדולח סלחס דלחיל לקינין פסס כשכח וכלו סולס
 לפי מלמד חיוקק סלסס המכוס רכי וכנזח ספור מורה הורלוי"ס
 וסמר הלח דבר הוא שזח חיוס למדתי דין אז כמסכח פס סחלמירי'
 כעלי מסכח והוא סי"ד דסלח חפי' י"ס חומריס לחלק חס חומר
 לכח לזח סומסיס סלמר ככלכח הי"ב לאלו ר' סומפי' ואלו הי"ב רק
 ח' מהס והלומר הי"ב אז ססח כדבר מסכח. וגיניס לזחי חמר
 ימיס כי לא מרו סי רכס הי"ב כאלו קבלו הדבר מר סייני (והוגד
 זי כי חלו שסח כי"ב אסר ינפ ידלח אליהס ככח סכריסו חס
 יסקסו כרידיהס יסמו מהס לכדס להסוקס סכרו יסמו עמו סלח
 ילחו כסקיססו רק סס לא חרידיהס) וכסכתי לו חגריס עם קללוס
 מרל' כי נספורו פלוי סי אז כמה הורלוי' סהורה חקס לא
 פזיס ומי"מ למנין לא יקרח כגד פלי כסכתי לו כדבר הי"ב דברי
 פסס וסזיוסמיו כדמיוס כריכוס וסמליס כסכי כי חין רחיס
 יחשכח הי"ב מסוס דמיח המלוה פל כסל ססח וחין לפרייס
 נזכר ולפמוד למנין לכן כחין סככח סמילח לכח כמי"ס ספוכ חוס'
 מסי"ב כדון הי"ב הגד נח לי כחיס ססס יכריחו המיוסע אס
 הרוכ סלח חוכוס הגוף הוא ולכן המכנג סככח לפי הגבריס לא
 לפי הממון אף כי אס יוסיוס למס כמלוה מלד סהידור וספסר
 כלחכר כול י"ס לסקסן ולומר דכנגד המוס' לפי הממון פ' כשיע
 כי ר"ג סר"ג יסס ככ"י. מי"מ אס חין כלן רק דבר אחר לקייס
 בו סמלוה ודחי לזליק סי"פ רוב הדעות ורובל דלורי"י ומה ענין
 לא סחיס חמרי רביס לרסוס לכאן כי נחמר כדרי נפשות ומה
 ענין רסח כי מהי"ח פסיסח לן סלחן עס רכביס אלו .
 סלחמס רחמי מי"ס הי"ב ירוסס סרלחס לכלורה סייסתי' להורלוח
 רכי הי"ב והוא סככח פל סופן כרי פיר זל"ז וכי דלפי' עופסיס
 למרוביס והכילו ככג"ה רמי"ח כחי"מ רי"ס קסי"ג מי"מ חין מסס
 רחיס כי ודחי כל חוסן סחוייס סס סס סקנת חכמיס לנורך
 חיבור ייסוכ כרי ארס סדרק כק וסיירי גי"כ כססול' הי"ב לפי
 ססרו והמכנג וסלסר שיש ללמוד מסס כל דברי מלוה ככסוג ומני'
 כדמיס הרלוי"ס או מסס יוסר כגון סח דכחיס ס"ס כיה ורי"ס
 קיי וכל דגס לפנין סדור מלוה פד שליס כמלוה דכניק ולי"ס כז'
 חסי"ס סק חר"ל סרלוי' לפשות כך מי"מ אס ליבור מנכסן חסרוג
 סדור כדמי שליס יוסר פל חקסן סמלומלס ככסור וסי"ס סי' סרני'ו
 לא כריח' לי סדקי"ן עס סמרוניס אס יחדיס סכככי"י כ"ס למימד
 סחידידיס סופן סמרוניס. רק הי"ח וסרד יקייס מלוה מן סמכנגר
 כחוס' שליס ומה כול שסלס יגי"ס לחלקו כדמי חסרוג סחול לכלל
 סקל' כך מה יוסל לקנות חסרוג לפלמו לכד כחוס' רק שליס מחוי'ב
 לפס'ו דוח ודחי סידור מלוה ולסדין סוד דלפי' לרסס ר"י וכמקוס
 סיכולין יחדי' מוססין לכוך הרוכ הי"ב מיוס'י מסי"ב מיוססח
 דמיסוסח (כדרי כי מסכר' או סכרי כמה דקיל כל קוסס כמח'י
 פל מחל' דמיח חפי' סי"ז חזיות וכי' וילסיק מולר' לו וגו' וספי'
 סי יסרלויס וכי' ודוקן) והוא כגון כי כד י"ג נד סי"ו לא
 כככי' מחלק ססי"ס כן מיוססח למיוססח דמיסוסח גבי סמך

מיוס'י דמסלס וכי'. וספי"ס דסס מרי מיוססח ככחיות סומוס סס
 י"ל דהיה וכ"ס שיש לחלק ככחיס חס. ולס סססס חזר הי"ד
 לסי"י דלחרי רביס לססוס. וסכח כגוף סדין. ככנו ססוס' ככיק
 ד"ס סי"ב פל מה דמקסח כגמ' חלימח שלי"ס כיוו וכי' מסמט
 דל"ל לככז כל ממונו ולקנות חסרוג וספי' שלי"ס כיוו מסמט דלח
 מחוי' וכי' כרל"ס סרל"ס סרל"ס מחוי'ב לככז סון רכ וסרי כשי"ס סכב
 לרבי' ר"ג סק"ה חסרוג כאלף זח וסרי חמרו סמכוס חל יכוח
 יוסר מחמוס. וסכ"י הכיל כל זח כחיל' סי' סרני' וסרי' ירוסס
 סי"ס נו ומי"ג כשי"סור לכס"ו חיי"ג לקנות וכי' סכ"י ולא ידספי' מנין
 לו ויל' דס"ל ממה סכריחו סמוס' סח דסמכוס סי"מ דסכריח לכו
 דדמיין לסדדי וסרי דלח חיו"ג לככז מי"מ למס מפסר חיו"ב הוא
 מדרכן והי"ס גבי דמי מלוה. ודחי דלחן אז רחיס כלל ולא זכרוכו
 סמוס' לרחיס רק דמליו דלפי' כמקוס סריותי' מורה פל כפי"ס
 ממון חל יכוח יוסר. סוד כי סכ"י כסס סרל"ח פל מה דמסמט
 כגמ' דלפי' פל מלוה סוכרס חיוו מחוי'ב ליון חפי' שלי"ס ימונו
 סחול סמה מלד סרל"ח כ"ד נסן עסס כרי סלח יכח לירי עוי'
 וסי"ל פלמו פל סכריסס וכמו סלמרו סמכוס וכי' סחשוני כמי"ס
 וכי' גס מוח קלח סמך לרברי ר' ירוסס דע"ס חל סרל"ח סרל"ח
 וסר סרל"ח ח' מנדולי' ספוסקיס סקדמוניס כדוס מיקר ספסר'
 כדולמו וסידוסי' כשי"ס וספריו סי"ה סלרוך וסקל' וידו ככל סוגי"י
 ססי"ס לכן כספי' לבי חל דכרי' כמה סחמח סלח יסוי"ב ארס ליון
 חפי' שלי"ס ממונו כי לכחיס סמה פל סמה זו דודחי' סככרל
 כוסכס כך כמו סלח' פזי מה פסי"ו לך ומה סלח"ד ומי"בין
 פשוט לי' סר"ך לככז כולי חפי' פל מלוה וי"ג לככסדוקק סככר
 מסיין ויוסר מוכרס לחיו"ב מלססור ולולי' מה דמקסח ססי"ס דכיק
 סס חלח מסמח מלון דלמרי' ליה ג' מלוה יסוי"ב לככזו כחי'
 דסמסמסות ודחי דדחי מה דכ"י למימד שלי"ס כיוו דחי סי"ד
 דודחי כ"י למי"ב שלי"ס רק כדלחמרי' לי' ג' מלו' חין סככרל סרל"ח
 כחוסר כל הי"ל לסי"ס למרן כך ולעולס שלי"ס כיוו וחי חסרי' לי'
 ג' מלוה ירח מל' סלילי"ס ויקייס מי"ב סרין מנייחו אלה סי"ב
 דכקס מלון דלחמרי' לי' וכי' למסל ומי"מ גס כפי"ס שלי"ס חין
 סככרל כמו נחיסת כל חסר לו ל' ועל זח סמה סרל"ח כי סיל
 סרלוי' ללרס לקייס מלוה לכוה הי' ממה סחוננו פד הי"ב סיגי"ס
 מלד סככרל ולכלורה רחי' לזח מירוסלמי דלח' סרי רכרי"ח כדול
 סיכוד אס וסס סספסרו סקכ"ס יוסר מוככרו מלמר ככד אס חני"ד
 וחי' וכלמר ככד אס ה' סוכך מה אסח מוככרו מלמר ספרי"ס לקס
 סככח סלח חרומה מססר רלסון וכי' פוסח סוכה לולכ סופר
 וכי' חס י"ס לך חסח חיי"ב ככל חלו וכי' כססול כח"ל' סיכוד
 כין י"ס לך הון כין חין לך וספי' מחוי'ב פל ספסחיס וסכח לפי מה
 דקיל כמי"ד סיכוד חין עשל לך כדקו לפרס מי"ס חפילו סמה
 מחוי'ב פל ספסחיס ר"ל כקסל פרכסס סלמו סי' סילכך לספל
 אס חכ"ו יכסל ממלכח סיסססס ממונו וכי"כ ככור וסי"פ י"ד סי'
 רי"מ סי"ה וחי' סחיס ממה סלמר כרידלמי גבי מלוה סוכה לולכ
 סופר אס י"ס לך חסח חיי"ב ודחי' מסמט כל שיש לו חפי' רק
 כדי כדי המלוה חיי"ב לקיימ' דל"ב רק חשילו הוא עוסר חיי"ב
 לככז הי"ל ללסמסיק חירוס יוסר סחפילו י"ס לו חיוו סמיי"ב לככז
 וכככוד חכ מחוי'ב אף סיכח סי' לירי פניות ומכל מקוס י"ס לומר
 דכ"י ד"ס ללמוד מזה לכלורה דל"ך לסר מעזנו חפי' יוסר מסל"ג
 לו חפי' אס יסלר לו כדי סיפוקו וסס כן הוא סימר לסי"ס דכיק
 וסס כן ודחי' ככל דוכסי' קיל כסי"ס דירן מי"מ חין רחיס כלל
 סימר אס לא יסלר לו כדי סיפוקו ד"ס לפרס מי"ס כרידלמי אס
 י"ס לך רי"ל כדי סרכסן דלח לא כסלר לו סיי"ר סה לא קרל'
 י"ס לו דמי' לי' קסל' כולל לו פלג' וסחכרי' כולל למד דכרי'ס
 סכממון וסס לקס סככח סלח חרומה מססר רלסון וכי' גס
 ממי"ס קרל סוכך ורחי' מס"ז מל"ז וכמי"ס כשי"ס סיחוכין פרק
 סמקרי"ס דף כ"ח סי"ח ח"ד מכל חסר לו ולא כל חסר לו מלרס
 ולא כל חסר וכי' וסס כמסכח חרל"ס. מה אס לנסח חין ארס
 רסל' לסקרי"ס כל ככחי' וכי' וסל' פל סי' סלחן רחיס לרבר דח'ס
 סקכ"ס פל ממונס סל יסרל' ויכול' כוח כמסכח דעסי"ס .
 וסר סככז לככל אז סמי"ס כרידלמי דחיי"ב כשי"ס לו ר"ל כדי
 סרכסו היה כרלח לומר דלסי"סור סח כמה סככ"ב כמסכח סוף
 סלח

טאה מי שיש לו מאמרים או לא חמשים זה והוא טאה וטמן כהם
 היו לא יוכלו דשיפור חזיל דשיפור זה הוא כדי פרנסת ארץ וכיבו
 ותפסה יל דה"ט בחרמיהם שלא היה כלי חלי פול גמלא מנך
 והי הכל בולל כדמוכה כהמם דוכתי ומנר בניה כהפוכה חמור
 שכתבתי כפרי חוס פשרי משי"כ דמריס אן גבול לומר די לחזי
 נעשיו ונשא אמה וילדיה וככה"כ כי רים גני ריבית לחד פפגא
 נס' כריבית ס"ד פ' ויכ"ד כפור וכ"י ושיס ס"י קרית וס"י ר"ב
 ותפסה חור הדן לדבר שאין לו שיפור רק אשר ידבנו לנו כפי
 יוכלנו והפשייר ודלי' לו ידבנה לקנות מלוה בסך גדול מצד אה
 מוטל כעושר הוא וייל מה שהביאו המוס' ראיה מר"ג שקמ"ל
 דמ"א כמה מלוה חריבות שלקחו באלף זה כבני פ' לולב הגזול
 דמ"א פ"ב הרבוסא הוא אה"ס שהיו באים כפסיכה בלי בית והון
 וכדק"ל במשנה פ"י ה' באותו שנה והיו לורכיהם מדוכים מ"מ
 לקוח ר"ב באלף זה ואפשר כי לא הי' כגמלא רק א' וחלקו כבוד
 לנשיא שהוא יקחהו דל"כ רב"כ שהי' מוטל כעושר כמ"ש נס'
 כמה בהמה על פרשו של רב"כ לא הי' נאנס מליקה לולב. וא"כ
 ממשם אן תימא על שמה הרש"ג על פסטי' דשיס דמשמע
 דפשיטא ל"י שאינו מחייב ליתן אף שליש ממנו בן דמחריסם היה
 סך משם מקסיק לנר"י ארס אן כמה דכלל' כ"ל השי"ש שמן
 הכמסם סוף לו' שישן שליש ומשמע אף כעושר גדול ומוטל דכרז
 גנוי וידוע ששאר לו הון פסטי ומל זה המב. ובא"י י"ש קלם ראי'
 מדעת הקניה כפורתו ללא חס כלל על ממוט של ארס כמלוה
 דמ"א פליה והוא קרבן פולג ויורד דמלוט ויולדס דכפכה והס אן
 ידס מנז' וכו' משמע דאס ידס משנע חייבה למת מה שיש לה
 (ול"י ארס מקדדין לכפלה דדין פירוכין וכ"ח) והכי משמע
 ממ"ש כפי"כ רס"ד פ' תוציר והס לא מתמלא ידס אן חומרי' ללום
 מכלל דמ"ג מחייבין לה ככל אשר יש לה. ואמר עוד שם כתיב
 דל"א פ"ב י"ש לו שס ואין לו לרכיו מנין שיב"א קרבן פני מכלל אה
 י"ש לו לרכיו חייב להביא השס ולרכיו וס' לרכיו ר"ל נסריו הכאים
 פמו וכ"כ כול ק"א שס וכך פ' ופסק כרמ"ס בהלכות שגמות
 ס"י (שנה סק"א נס' ויקרא ר"ס י"ח דק"ד פ"א שס' מ"ש לרכיו
 ר"ל לרכי פלמו כמזון וא"כ הוא נגד ממוקשים אבל כהמם שס שנה
 וטכה פלמו דברי רס"ד פ' תוציר אף ששנה ג' מהדורות כלאו
 ספר גס נפלמו ממנו דברי הרמב"ם) והוצרכתי לכל זה שלא נפרע
 ג"כ מ"ש תורה והס אן ידס משנע ר"ל שאין לו חון מכדי פרנסתו
 הסנה לזה לכן כהכנו ראיס דר"ל אה"י פני מדוכה שאין לו יוסר
 מכדי כפכה וסריו מחויב להביאו רק שלא יספך ללות ולמנוטחו
 פ"כ יתאל על הכמתי הוא לפרנס אשתו או גס הי' ודוק ולכאורי
 חיבה להקשות פ"ו ממשנע כ' ס"ד דפירוכין שסס פשייר אמר
 פרכי עלי ותעמ פני ואמר מה שאמר זה פלי טמן שרך פשייר
 ואך מחייבו כפדך פשייר אהס נפרע גדר הפני שאין לו כי אה
 פלס שהוא שרך פרי. אבל דאמת ל"ק דמ"ש שמחייב הפני למת
 פדך פשייר ע"כ שהי' השאר חוב פליו וכ"כ הרמב"ם בהד"א כהלכו
 פירוכין פ"ג יפ"ש דנעס ראי' למ"ש. ואין לומר דאין ללמוד משס
 לכל המלוט ד"ל היכה דגני גלי אדרבה י"ל מדל"אסרין שהרי לא
 גילתס הסורה דבר לחייבו כזה רק מכללל שמפיק ממ"ש והס לא
 מתמלא ידו וגו' ש"ס דפסום מצד המחייב לקיים מלוה הי' דמ"א
 פ"י (אף כי אינע סממ"ס [פ"י אה אינע מביאין קריבניה דנקראו
 מחוקרי כשרה ופי' במשנה נדס פ"י מ"ן] כי נפרס כפ"ל והפריכ'
 שגס לכל דבר וזהו לאכילס קרשים כהמשנה ונקראים מחוקרי
 כשרה) ככל אשר לו וגס לא ברירא לן דמסדדין לו דשאי פירוכין
 דאר"ל והס מד הוא החייבו מפרכך וכ"ח גמריק כ"ג מ"כ מ"כ.
 והחוד לנדרו דל"ו טמן הירא חיבה אה רוב מנ"כ בעלי כ"סס
 בלאס כי לא יתבר לחמס ופרנסתס מכוונז טמן הסס וכלל כזה
 פסס כ"כ שאינע לנרכיס למתנת אחרים ודלי' כדן פס המנכשי'
 אף שסס מ"י"ס כי יסס לפי פרסס ויכולתס משי"כ אה רובס חרי'
 אף שקלמס מסרימס לכוונז טמן דדין פס המסכריס הי' אלוין
 כמר חיוב וספור מל' דדין ולא כמר דפסס ואף כי גובין לפי
 הסרך מימ אן הפני מחייב לכוונז אה"י משס יוסר מכרואי מפרי
 משס מחייב להשאר לו וק"ל. ותס דמ"ש המוקף פן יסכלו פן לק
 סקד שיסנו לו משמחו מחילס. ספר היס דמ"י לקול דירי והסכרי

דבני ובחיימ ס"ס רס"ד. והיכ אפשר דמיון זה אה היס טנה
 פשוטה שלום וטולה דנטי דלח לכופו פפרי דהמלוה לא רמיא פ"י
 פי כב"ס רמיא כ"ד ס"ס רס"א וס"ס שליו מימ היס אפשר ל"י
 דאס פירב פד שהולכו להפריז לו יוסר מן כרואי אן לו רק שסר
 כרואי לפי הסורה אה סוס דבר רשות והוא כפיין מספן דנני
 פופליס. משי"כ אה שפס חירוס סוף ד"ש השס כפכה אה"י כמזון
 ופחד וכס"ל סדך. למת סריכה לכן מחייב למת לו כל מה שספס
 לו כמ"ש ס"ס פ"ז. ודבר פה שלמרו אלו שסס שאלו לא כפרו
 חבריהס ס"ו ממניס פס הפוקס שלא ילאו כפיקופמו רק סס ואלו
 מברייהס והס נפשוט כזה אה כ"דס לפשוט ק'. נראה פשוט דאס
 ממניס פס הפוקס שריון שלא ילאו סס כפיקופמו ודלי' מנאס
 קיים כי סנה ח"טס מחייבס להשמיר מוקף לחבריהס וגס פל
 הפוקס אן חיוב. והס מכווין להוליא דוקא אלו ולא כל השוממיס
 ודלי' לא ילאו כהמשנע. והס יספר על הסנאי ויפוזן להוליא כל
 השוממי' יל דלל השוממיס לא ילאו [שמי"ס ר"ס מדליא ח"ט כ"ח
 פ"ז] דנקרא המוקף שליח כניי כמו שפ"ן ושליה ששיס מדעת
 משלחו כפל שליחמו. והס יש שאלה אה יסס והסוון פשו כזה נראה
 דמ"י בשי"ס שכאבס אה המסכריס כדן פשו אלו שססו שלא
 כדן סמוט אה ספ"ך רוניס למת לספוס לפי יולמן וסבר כרואי
 כהמם שלום. משי"כ אה המסכריס שלא כ"ס פשו. הממניס כדן
 וכדנ פשו ואין לפסקס כסס לומר שאס כ"ס זמן ויכולתס הי' כדן
 לטף לזמן על מדס קדוס דזה כהכס חז לא חקר ולדעתו ל"ה
 לדיני הוכריס כניי וכפור ושי"ס ס"י רס"ד וס"י שס"ג כי יש לחלק
 כהמס פניס אף כי ראי' לדון כך מפני פיקון פולס שלא לטף כהכ"ג
 דל"כ יסרשו כהמס וכמה מן הליבור כפריהס חון לימינ ומוקף
 וקמכו פל ירלי כ' שמי"ג יסכרו סס. והס היס כדון כקייס
 אחרונ דמניס כהכי לא מקרי זה נסכה זה לא חקר דודלי' חקר
 האחרונ כמשמעו יד דומס לשחרומ' דאשי"פ ג"כ דר כחלר חבירו
 ונקרא' דדבר מלוה כל מדס כ"י נברא דפריד למינר והמלוה כתיב
 הפשוט לשכר ואין להאריך עוד והלפסערד כהכתי' :
 מהס הפקוד יאר חייס ככ"ך

קפ"ו שאר

רזון כ"כ נק"ק פלוי פני ואכיון ופלו כ"ס
 פס"ל ומסוך פויו סולך לס"י פויד ומיספל
 כתיב ל"י פושר מוטל ככסין ומזמריס והמות של כחורה וכפרס
 כריכו י"ן כמרמפו וגס כמרמף כהמסכר לו. ופסק פס רזון שישיג
 פל ייטויו הפגמה רכס כריכה לריכו ייטוס כאלו סן כמלוי ככל
 שבוט פסס או פפמיס ולפמחס מחיבות לפמיס מוגבליס הידוסי'
 סן כחיבות לכדוק לרפס והס פקליהס שלא יארע לו חי סרן והס
 יראה כסס פיזה"א ייט לפקסס פ"י חומן המיוחד לו. ופסק ל"מן
 לרזון לשכרו ככל חודש א' ר"ס. והספול השני כחיבו לפממיס
 נלך למלוט או כרו והספו לקח מחמוט של לו. ולוי רסס ככס
 אהמ מה שלקח ודמיו וגס יתן רשוס להספול הפקמ". ויהי היס
 ונמסגר מריכה כ"ל הכסיס וקסן לוי וסכב שלא יכל רזון
 לכיבו ולמרמפו ולפפדמו עוד וסכב מרזון לפרך פשריס ר"ס
 ש"ח לו כמשמעות סקסו זה שלקח מחמוטו יסר על שכרו כרואי
 לו כהמשך י"כ טנה ספנד פנדורו ורזון השיב שכהשכון לרק
 פ"ס הרשימות ש"ס לו אן אחר שקיבל ממנו כהמשך הזמן כשחורות
 יוסר ממנאס ר"ס ורשוס לו דמי כל כפורוסי דיוקר רכ משווי' ודמי
 מכירמן לחור רק דחשב מלמר שאינ מוליא ממון מכירסו רק כה
 כשכרו לא יקפד. אבל פסס ש"ךך לשלס המומר הוא מפרער פל
 הכל כי אה יתשוב כל הסחורות כפי דמיסן לא יסאר לו מלווה
 כ"דו. לכאורה נרא' דהדין פס לוי ורואי מוג' כפי הריבית דסיס
 פ"א דלמר רכס ה"י מאל דמסיק מריסר חזי כריכותה וזגרי ל"י חר
 דמיסגר כפ"ר כ"כ כי הכסיס וקסן לוי וסכב שלא יכל רזון
 ח"ל רכ אר' מדיספול לריכיל ל"ימא ל"י כי אגריס הכי דמי ק"י
 משפוטא ל"י ו"י פירשי' כריוח היטה כהס אלו וסכ"כ מ"סס
 דחיל כפריס וקבלתי ו"י מ"י לוי למיגר לרזון הלא כהפי ככל
 פסס ל"ךך הרשי"ס וגס סגדתי לך ד"י סחורות ונפר"י סכריס
 וקבליס ולכאורה כ"ש וק"י הוא ש"ר"י שס סוף ריבית דאסריס פורי
 ולא פרה כפדו מ"י ופכרל לוי דמל קן כזה מלפריב לקח סהר
 כ"כ

דייג אף שאין דמיז רק יוד כיס כאן שנה בשבדו קלאז לו וזאל
 לומר שהספורות אינם שווין כך וכך לכן ודאי סבד וקיבל. אבל
 אחר השיח הראוי גדיי ממונות שכן מקצת גדול כמורה נראה
 דיש להקל בניהם דשם כסאסו חזר דמלך פלמו אלו לא נה ברדי'
 רק שהשכיר לו חזר דמיסגר כיוז דיג ודר עו לדיך למת לו דיג
 דלחן אונאה לשכירות קרקע כמו לקיים קרקע בכלל אין אונאה
 לקרקעו. רק שזה שדר פוסק קונו דמה שאין אונאה לקרקעו
 הוא כשנתאנה כשפאמא וקארט נקפא כל אלו שאין להם אונאה
 דוקא כהיג משיכ זה ששכר כחזר קוסן שפאמא לא נפאנה כי
 ידע שאין השכירות טולה כיכ רק דשסק וקיבל מעטס הוואל דכתי
 נה לו וספאמא דהארך לשלם היסם קנלמו ושמיקמו בעסות ועל
 אז אמר רבא דלחן זו עסנה להוואל פלמו מדין מורה וממה דשסק
 וקיבל מעי דכיס שבלב רק סבד וקיבל ולא אחי מחשבה ומכסל
 מעסנה השכירות. והי' נדון דין אס היו כסארות כיוקר משווין
 סחוט משיעור אונאה וסיס רלוקו פוסק דתי' דלחן זו שימור אונאה
 גימט הוא מעולס לא נפאנה רק ידע שהס כיומר מכדי שווין רק
 דלא קסיד מעי שנה בשכרו סי' גיכ פסנמו כחילס דסכר וקיבל
 ומעסנה היס ככל אדס דלחן וקארט סחוט משמות. משיכ אס יודע
 שהוואלס יומר משמות רק מלך שגלי' שאין כהאנה הלוקח חוזר
 רק עד כדי שירא' לסגר כנמשס וסיר ושיע רכי' לא הי' רלוקו
 מלי' לחזור אס קנלו דמיים והעסס מעי דמספאמא נודע לו והי' לו
 לחזר' אלא ודאי מחיל וכיון דזה נתן עסס על שמיקמו הן כפוסק
 שמיכ ידע כסם שלקחו או אחיכ סמוך נודע לו ואפי' אס אמר
 לו לוי כפי' או כל מוכר סחורסו שאומר ללוקח חסן זה שאני יומן
 לך כפאחיים איזו שזה רק מנה ומימ' איזו מוסו לך רק כפאחיים
 ונה אמר לו מימ' שאין לך עלי אונאה ה' לוקח חוזר שכדי כפיק
 שזה הלוקח מחל לו והי' מוכס בש"ס וכלל הסוסקיס לכן משוס
 דלאו כשופטי' פסקין פ"כ הלוקח טופן עסס כגון שקיה' גאטו
 מרגליות כי נה דוכס למקוס הסווא ופרס חזרו לבימו נכס הדוכס
 מעס אס נפאנה יומר משמות ודאי הלוקח חוזר וכן עסס כל דהו
 שמתן הלוקח על ששסק כשמת לקחתו וידע או ששסק כשנודע לו
 אחיכ מהי'. ודבר הי כפי הסמיס אמת ברור מי' כפי' רכי' סיק
 ייח ונראה לכאורה וכי דלמי' קנו שזה חמשדכשנפ דסווא כדי
 כיסול מקח וידע מזה אפי' יוכל לחזור בו כדי שיראה לסגר
 וכי ומתמתי על לשוט גמיס ונראה לכאורה וכי גס מה שהארך
 להוכיח ממה דססס רמי' דלפרין שהדכריס פשוטיס וברוריס
 כמי' המגדכי דלחן שמיקמו מחילס וכלי עסק דיש איזו עסס
 דקנה כיומר מדיי שחוי וידע והי' אס י' גיכ איזו עסס דשסק
 גס אחר כדי שיראה לסגר דמיכין לאמר דמחיל אס לא הסנה
 הסוכר וזיל עימ' שאין לך עלי אונאה וכל זה אפי' כנר פרס הלוקח
 כיס נדון דין אס יבדור שהסוכר איזוהו כיומר משמות שהמקח
 חוזר וזאל שביד נפולו התלבוטיס הנפטיס מהס ואפי' רק נחטבו
 סכארות לסמות מלבוטיס והסוכר מוכס דמי הסחורות שאינו פורס
 רק כדי שווין כשנפא דברך מכירוב הסחוריס לאופן סחורות אפי'
 דוקא כסארות שפרין עפין שדנפ שאי' אומו משיכ להספלל לפיו
 למעס רבי אין לו פלז עסנה ברורס דמתן עס לי ומי הגיד לו
 שנפאנה ככדי אונאה ויומר. כל זה גיל ברור :

לאס הסרוד יאיר חייס ככרד

קפה שאילה והי פני עס עדם הי חבורה הקדושי' תלויים
 בתכ"ס כנמדס תמול שלשס משרי פ"ק דכלאים
 מיכ ואפי' לנגוב כסס אס המכס שכי' הרפייג וזיל וסמס משנה זו
 סברה דבר שאיזו מחסוין אסור ופליוו אלאיך ספמא דסן מוכרי
 כסות וכיו' וסווא כמשנה ה' וכי' הראי'ס וררי'ס ואיך יסן זה וכי'
 סבור הייתי למיין כמימיו איך עסק הרמבי"ם ואולי אמאל ממה
 כתמרטי דבריו ודליתי שכ' שמי' משמימות להלכה וימופק ממה
 על ממה ומימא על מימא ובעקב ממני כני סבורה להודיע לשרס
 לרביס :

תשובה וידי אשר נפאלתס סלס והפלא שרי יסחוס כשמי'
 משמות כשי מיד דהייט כרי' ורי'ס דפלינו דכר'
 איזו מחסוין. יסס דברתס ואנטיס גדוליס כמוכס בני הרנשה

נאסו כל כהיג שרי ק"ל הלכה כסחס מעסס וכמי' רי יומן
 כמקומות איך מספר כשיס וכממה מקומות שהשיס פלמו נאן עסס
 למס ספס רבי עסס כרי' פליוו ופסס אלאיך וחד מימייהו גבי ריי
 ורי'ס אשר הוא מוזן שאלתכס ריש בילס כנמת ספס רבי כרי'ס
 ורי'ס כרי' יהודה. ומתן עס ספס לדברי. ומימ' כממה מקומי' כשיס
 שאמר השיס רבי כסיב לה אליכרי' דמנלי בלי עפס כרי'ס רי' ס'כ
 וכממה מקומות רשומיס כסמי' [פ' תשיב ליד ריג עיב] ולפסמיס
 אמר השיס דספמא דריכס עדיף או דמי' לי' גבי הלכפא דדינא
 סוסדרין ליד דס דמי' פ"א וכממה דוכאי'. ואמר ומס לי' חד סממי'
 מה לי' תרי ספמא יכמות דקיא ע"כ וכמ' דוכאי'. ואס לא תמישב
 דפאיכס כזה כי תמבחס שפמק אחד יסחוס רבי שמי' סמימות
 מחננדיס גס זה אין זה תימא וגדולה מזה מי' ריי' לשמול כמי'
 דוכאי'. שיגא שכוב מפרימא וסא אכאראי רישא ריי' וסיפא רי'ס
 כיק דלי' פ"ג כריפוס לייח פ"כ וככ"ד. וידי' מה שפסק הרמבי"ם
 כשמי' המציאות סותרות ודאי' זו קושיא חלימתי' היא והרגישו כס
 כל הפאיס אחריו פין כיי' פיי' שי' שכתב דעת הרמבי"ם לאסור
 לבישע ממש אחי' כחיו מסכוין משי' עס הפלאה כלא לבישע. והי' אס
 דוחק כדמוכח מירושלמי הביא'ו ככיי' עס מחילס סקימן על מוס
 הסור דרך לבישע' או להסלומס עניו ומימ' מלמי' קאס רחי' לחלוק
 סכיי' כדכרי' מהרי' ביח בעל פין יפגב סיק' דכריכות של כרי'ס
 דחיל' בן עזאי' לתכאי'ס וכי' מוכריין ילימא מלריס וכי' דהרשב"א
 פ"ל דלא אכרס מורה הפלאה רק דרך לבישע ומימ' הוא נופא
 יפי' רב ולפי' זה מי'ס מוכרי' כסות וסופרי' כסות איזו דרך לבישע
 רק מפלי'ס אופס עליהס לי'פא אופן להוליכס למיכרס ולי'פ' איך
 יפרס מופרין' כדרי'ן וייל' גיכ שלא כדרך רק מונה על כריכסס
 והוא דוחק. ופסי' והכי' מדין לנגוב המכס ס"ל ססוק רישא
 דמודה ריי' דאסור וזיל דס"ל דמוכרי' כסות וסופרי' כסות אין
 סנאחין ודאי' ולי'פ. והסי' עס סיק' זו השיג על חמו' הכיח מנמי'
 שריכס ריש סנול כמרא' דלימא עס כהדי' דלרי'ס דס"ל דשמי'
 מותר גס כזה לנגוב המכס שרי' והנה מנמי' מוכח דמקרי'
 לנגוב המכס דשמי' זה ס' סתירה לדברי השי' עס סיק' והסי'
 כי' דאסור לנגוב המכס הוא מפני שיש לו הגלה מן הלבישע וכי'
 יפי'ס כי' לא ידמי' לנאק דפאו וכי' איזו ליה הגלה מה כוי' הרי'
 קיל כרי'ס דדשימ' מותר ואס יאמר דהי' כמתכוין זה נגד השי'ס
 ריי'ס סנול כמרא'. ועוד יש לחמוה על ספי' כמה שהשיג על
 חמו' כבי'ס כמה שביקס לומר דעסס איזור לנגוב המכס הוא מכרי'
 דהיל' ססוק רישא דמודה ריי'ס ובהו השיג פליו' מסוניית השי'ס
 ס' סנול דכפי' אמר דלרי'ס שרי' לנגוב בו אס המכס ולא הרני'ס
 מה דמוסל פליו' לי'שכ אופן ס'גי'א שרי' כממה ק"ל דמודה ריי'ס
 כסיר' זלמה ס"ל דשרי' ללבי'ס כלא'ס לנגוב המכס ואין לנו פיר' גדול
 מזה שלובש ולבוש כלא'ס לפירו'. ויש לי'שכ זה כשמוסל דלדק
 כסוני' השי'ס מי'ס עס דפלינו אס שרי' לנגוב המכס כהס כסלונתס'
 דרבי' שאינו מחסוין ללכאורה איזו עפין לזה כי' דשמי' ככל מקוס
 הוא שמתכבמו כמעסס אשר הוא עופס איזו כלל לשמי'ת סחורות אפי'
 כעפין גורר אדס מסה כסא וסי' כי' איזו מושב כלל שמי' כ' יאפי'
 חרין. משיכ זה שלובש כלא'ס ודעמו ללכשו רק שחכילת' לבישעו
 איזו לפעס הלבישע ויומר היה לנו לדעוטה למלאכה שאי' לנפסה
 ואין חילוק כהי'ת רק לסרין כמס. אבל לדעתם לה' דשמי'ת לכאורי'
 זר. ופי' תאמר דשבת שאי' דאסור המלאכה אסורה פלמה לא
 מלך שהנהגה ממלאכתו שאס' הדליק נר כיום חייב [י'ס דודאי' כ'
 הוא לדעת הרמבי"ם דספק כמלאכה שאי' חייב אבל רוב הסוסקיס
 ס"ל דפטור פי' כהי'ס כמימיו ריש הלכות שבת מין] אפי'ס שאיזו
 הנהגה לכן עפין דשמי'ת הוא שאיזו טופן לכ' כלל לנגוב המלאכה
 שהיא האסור משיכ' כלא'ס דהאסור הוא מלך הגלה דמפי'ת כדרך
 לבישע או הפלאה לכן לרי'ס אפי'ס שלובש כלא'ס לפירו' מסרי'
 שפיקס הוא האסור סאח' הגלה דמפי'ת אין משלבוש לרי'ך שמהי'ס ההג'
 מלך הלבישע פלמה לא מלך הגלה מוכס שמוקבל פיי' הלבישע עפון
 לנגוב המכס דמקרי' דשמי'ת ולא הי' ההגלה פיר' דמי' ימר שפסלה
 לו פרממו כי' אפשר שהמוכסין יאקור וירני'ס ויסול ממנו מכס.
 ק' אפשר לי'שכ השי'ס אבל חילוק הכי'ת לי'שכ ספקי' הרמבי"ם שפיר'
 דחה מסוני'ס השי'ס כמי'ס הפי'. ובלהי' יפי' דוכי' סופרי' כסות
 שמוסלין

שכרי לא מליטו זה פמרח ארדנה כפי' הריני' דפיה סמיל גבי גר
 פושכ מוכח דלא עלי זה כחו שסרניש כפי' רים קיטס (רס)
 עס פשוט דפשוט דמי' וחי אחך קמא ובפמרח ים למחוק אחך
 (חוק) ארדנה עס פמי' רפי' פ'יל דרש ר'א וחי אחך עמך
 אהר ל' ולרי' לחיך קודמין ואי' כפי' דרשיק אחך למעוסי
 וכרי היינו דלא מדייביק למיחד לו אכל להסיר לכמהלס מלגן ועי'
 האמת דלא כפי' מיעוט שפרי כפי' לא משך לאחך ולכרי משך
 וכמסקנא אין חילוק בין משך למשך ולפי זה חזר הרין דאין לנו
 היסר פ'י שטלוה פסיר והמלוה פ'י פמי' גידולי פרומה דרמי'ה
 פ'י] משי' כדקון של מ'ח פס' הסושר שברור כשמש שאין דפס'
 הסושר כלל פ'י המשות רק שמשך להסחסר ולמלוה גרוב יין כאל
 כל השנה דמי' למי' גי' חז'ל היסר פ'י' האומדנא פ'י' הריבית
 למ'ח ועי' בדבר מועט ממדי דידשו איסור ריבית ויהיו לשם מפנה
 ודקון ריך ברור וידשו יוסר שפרי' המ'ח חילה פ'י' הסושר וגם אי'ט
 דרך הלואה לכן יל' להלכה דמושר .
 והלפסמיד כפמדי האס חיים יאיר ככרך

קצא שארדה כסן הסומד כחירו והגדר לו פמלוס פ'י' עס
 כפמלמו וסס ימות החורף וסוקר גדול עס רוח
 חריר וחוק ופמלמלו עס מושר לו לרך דרך הכי' החולה לכס'
 לבי' שכיו' שאלס יואר עס יסכל לער גדול מסוקר אף כי' יס'
 חשכים ואין פנה לו או סוך פמס כילי הא' ואלוי'. ומשר של' היימי'
 מרח דחמרה עס אמרמי' מה' לי להכריס רמשי' ועס גם שפיה כיל'
 דמושר. לכן לא היימי' חולה לפרוה כלל ושאלו לאכרי' מ'ין וסמר
 רק יפיערו לו אש עס סומד סוקר ויולאו אליו מוסי' ולר' ליע'
 וכך נעשה. האמת' אלו סיה' מוסל פ'לי' לפרוה היימי' מתי' לו לרך
 החולה כי' מלאר שאין המנה כחופו בים אין כריסס הכסן לבי'ס
 הכוח חיסור דלוריי' וכדמוכה כפור יד' ס' שפי' חוצר עס
 כפי' וכרי' אמרו רז'ל ככמה דוכמי' דמושו לערלה לא גצו ועקורס
 גנמי' גבי' גומה מושר ליעק מלכ מכהמה ככמה והוא כפור ח'ה ס'
 שכיה' ועס כפי' כפי' ולמד רמי' להקל מפ'י' לער' כהסרי' קשר
 כריס' פ'יו ויל' דרמי' מיירי' שמי' סוקיו או לחיכו מקשר שאלס לא
 מתי' לו ירך לשכח וללון כסס ליל' שפס' דור'י' היל' לער' גדול
 (כ'י' אס ירך לגדולים) לכן כפרה הוא הער' לו מלג' סוה
 כמו לער' דגומה וקף כי' ודאי' גם כו' ים לפסק' דיל' לער' כאל'
 דעופו' שארי' . ופדע' שאין לדמוס לער' לעשר שפרי' מלטי' מרוב
 מאלכל לא המירו פ'י' עס וכן הפללוה לוקלי' אלו סיו' לרי'י' לסס'
 לא שרו רבך פ'י' כפי' ס'י' שפיה סלוי' מ'ג' אפי'ס שפס' גם כן
 כלבי' שגופו מ'י' מי' יחלוק מוכרת הכריס' על רמי' חסיל'
 לכממיר. מ'י' נראה דברון היל' ככר' כחכו הסוקסס שפמס' כפי'
 ארס' חוליס' אלל' הקור' ולא יספק מה' שפס' לפרס' יפס' יפס' כ'י'ס'
 כסן היל' שאלס לא מתי' לו יסכול כמה מ'י' לער' מפ'י' הרוח
 והקרידוס. ועוד דכמה' דוכמי' ארז'ל' כמקוס' פסידה לא גזרו רבך
 ור'ל' הפסד ממון ואי' יל' דרי' לער' הגוף רק דכס'י' דמקוס'
 פסידה' ודאי' אי'ט דבר כללי' שפרי' כפרי' אמרו להפסד מועט' לא
 משו' וסלר'כו כיה' קלה כמקוס' אחר [ש' תשובה קמ'ג' דפ'י' ח'ל'
 ועוד י' רחיה' להפסד שפרי' גבי' מומל'ת כסן גופ' המירו' כבי'ס'
 הפסד' דרבך שאלס' מדע' לכסן פמלוס' יל'כס' פמלוה מפ'י'
 גדול' ככד' הכריוס' וכו' כפי' כהמיר' וכרו' רמי'ל' ככג'י' ס'י' שפי'
 היל' והרי' קיל' כמיר' ס'יק' דכ'כ' האכילוי' אין כודקן אחריו משי'
 כיוסי' משוס' לער'ה גרס' מכווילה' רק שפס' על זה ים להשי' שאין
 לדמוס יח' מ'י' לער' ומ'י' כיון' ופדע' דל'כ'י' פקשה' על הא' דקיל'
 כ'י' ס'י' רי'ח' כמיר' האכילוי' אין כודקן ואי' סיל' לער'ה גר'ש'
 עפי' מכוון' וגבי' דין' סקילה' קיל' ככמ'יס' שאין' אשה' כסקלי' פרומי'
 ופממ'י'סו' כשי'ס' סנהדרין' דמי'ה' פ'י' משוס' דגר'ש' כיוזמ' מלג'ר'
 דגוח' ופי' כחמ'ר' לחלק' כרי'ס'ה' ולומר' דלא' כל' אס' שרוין' יפ'י' .
 לכן יל' להלכה' דאף' אס' מונח' שריר' וקוס' שאין' להקל' בלג'ר' כל' דה'
 וכדיון' כל' דהו' כדברי' כחמי'ס' מ'י' כדקון' היל' כדאי' כיון' וכוסק'
 ולע' שפ'י' לו לרן' החולה'. ורחיה' משי'ס' אי'ט' ובכ'י'ה' פ'י'ס'
 ס'י'ס' מיר' דמדי' יחד' תמה' זורחת' פליו' או' גמ'י' יורדי'ס' פליו'
 כלרך' לנקבו' ושרקו' לי' עכ'י'ס' לכסן' לעיר' ובמ'י'ס' הסוד' וכש'פ' ס'י'
 פ'יו' מנמי' פרוכה' רי'פ' מי' שכול'י'הו' ואל' יה' גדול' הרוח' וסוקר'
 מלער' כמו' החמה' (אף' דיש' לפסק' פ'י'ס' מדרש' אין' כסמר' מחממו'
 משי' לער' קור' ימיר' ח' ככו' וכו' אין' משי'כין' מן' האגדה') כ'י'ס'
 אס' כחמ'ס' ירך' הכסן' הלו' לנקבו' שמושר' לו' לרן' חוק' לבי'ס' אס'
 אין' כח'ר' בים' הכס'ל' של' ככוד' ויל' שפ'י' לקמי'ס' שאין' שאין' זה'
 כיון' כילי' הא' כמ'י'ס' כככרוה' משפ'י'כין' מ'י'ס' כפי' רבי'ס' וכו'
 וכי'כמות' עי'דו' ליה' גלימ'ה' וגבי' פממוין' היל' כפי' מ'י' סומיר'
 כר'א'י'ס' היינו' עפ'ר' שיהו' ע'י'פ' השדה' משי'כ' כח'ירו' אס' אין' משי'כ'י'
 כדון' מי' גר'לי' לפרק'י' מתי' גם' כילרך' לקמי'ס' . אכל' אין' להסיר'
 כדון' היל' וככל' יא'ר' מקי'ו' לער' כיה' דלוריי' למיר' וכיוסי' קיל'
 כדמוכה' כפור' חיי' ס'י' רפי' ותר'לה' לומר' דכ'י'ס' לער' ארס' והרי'
 מקלי'ק' כשכ'י'ת' דשנת' גבי' ככמה' שפמל'ס' לג'יס' וכו' משוס' לער' .
 דאין' זה' רחיה' כלל' דודאי' יל' דהקפידה' מורס' על' לער' כיה' הסקיר'
 דעת' ונפס' המשכל'ס' לסכול' משי'כ' זה' הארס' אי'כפיה' ליה' ליסורי'
 דעת' ולקבל' מל'כ'ה' אשר' יארע' לו' וכמ'י'ס' כמ'י' סוק'ה' על' אכל'
 חיי'כ' כסוק'ה' אפי'ס' דמלטי'ס' פסוד' מן' הסוק' ודוק' והלפסמיד' כפמדי' .
 האס' הסוד' יאיר' חיים' ככרך'
 שאלה'

קצ שארדה

רואין בלוה לשמעון מלה רים על שנה ואמרי
 ככלום פסקה ביקש מעותיו ושמעון מתכבד ואמר
 כי לפי שנה אין לו ואמר לו ראונו שימתין לו זמן מה רק שיעמיד
 לו פרס שיהיה בטוח. והפסד שמעון את לו ופסק ליתן לו כל חודש
 כי זכב שימתין פסדו מכו שיהיה בזה תשס ריבית כ

תשובה

לא דעמי למס שאלת שראובן ביקש פרס ככלום השר
 ולא שאלה אס היי זה כפמלס' הסלואה ואפסר' ססכוד'
 היי'ט' שאלו ודאי' אסור' ולא דיעמי' למ'ה' אס' לא' שיש' כאל' מחכולוס'
 רשטי'ס' שראובן' יודע' שאי'ל' לשמעון' להפמיר' לו' פרס' כי' אס' לוי' וזה'
 כוונתו' להטות' ללוי' כזה' ולא' משוס' שאין' שמעון' כטוח' לו' והיל' כחומר'
 מן' דינר' לפלוני' וללוה' לך' דכפי' קי'ס' ס'י'ד' ואי'כ' גי'כ' אין' חילוק'
 דגם' לכפי' אסור' רק' דככל' שאל' קי'כ' עמו' כפחיל'ס' ההלו' להרמ'י'ס'
 לא' הוי' רק' איר' משי'כ' לרשי' כמ'י'ס' כפור' ושי' ס'י' קפ'ו' ס'י'כ' .
 משי'כ' אס' ראו'כ' לא' קסיד' רק' על' פרבות' מי' שהיה' להכתי'ה' מעותיו'
 כרי' אין' למלוה' שוס' כחלה' ופרס' שבר' פרבנותו' הוא' יסיל' אס' לא'
 שכי'ס' ז'ס' והולך' לוי' לפרוש' וככפ' אס' שמעון' שמשס' ואי'ך' ודאי'
 אסיר' לרלו'כ' לרנו'ס' ללוי' כר'י' ככף' שימתין' לו' דהיל' לרשי' רי'ק'
 ולרמ'י'ס' אפי' . רק' שדברי' כפור' עס' ללי'ע' דמשמש' דאס' לא' אמר'
 לו' דור' כח'ירי' אלא' אחר' שכבר' הרזיה' לו' זמן' גם' רשי' ס'יל' דלא'
 הוי' רק' ריבית' מל'חרת' ופמה' אי' מנה' ליה' הא' שפרי' רשי' כנמי'
 גפ' הריבית' דסי'ד' פ'י'כ' כ' ויל' אכל' הלו'כו' לא' וממתי'ין' כדק'ן'
 ל' או' כשפס' ממן' מעוס' או' אחי'כ' ולא' מיירי' כלל' כהר'כנת' זמן'
 רק' מ'י'ס' אחר' כן' ר'ל' אחר' שטלו'כו' ומש'ל' אחר' שטלו'כו' או' שקכפ'
 לו' זמן' ושי'ט' שגם' שאל' כשפ'י'ס' הלו'ה' או' הר'כנת' הזמן' שיל' לרשי'
 דל'כור' . ויל' דמה' שאיל' דור' כח'ירי' אפי' יוס' אי' משמש' לכן' אפי'
 אמר' לו' אחר' הלואה' היל' כחומר' לו' כשפ'ת' הר'כנת' הזמן' . והכי'
 משמש' לי' מדברי' הש"כ' . וכל' זה' כשמעיקר'ה' היל' אה' סי'ת' משי'כ'
 כשמחול'ס' לא' היה' כאל' הלואה' כנון' שבר' פעולה' אי' כשזי'כה' לח'כרו'
 כמממד' שמשן' או' שזכה' מד' . נמן' או' שגבו' לו' ספר'י'ס' מלוה' שלו'
 על' הלו'ה' שלו' . וכשמש'ס' לזה' פ'י'כ' הפרשון' מל'זוס' ספס' וכן' מלוה'
 דמ'י'ק' לקוח'ס' וחזרו' על' כמוכר' ככל' אלו' אס' החיי'כ' לפרוש' מנכ'ס'
 ליתן' מוכר' וממן' לזה' שיעמ'ין' לו' דרך' כלל' זמן' מה' או' דרס' פרס' לכל'
 חודש' או' שנה' ד'י'ל' דככפי'ג' שרי' ולא' דתי' לכל' הכסו' דרי'ס' הריבית'
 מוכר' לו' או' לקח' ממנו' דמי'ת' היל' הלואה' פ'י' מוכר' הנעשה' כפועל'
 מיר' ליר' . ומי'ה' מד'ין' דכפי' קפ'י' כשי'ס' ס'ו' דמתי'ר' לר'כבות'
 כדלוריי'ס' חמ'י' מנפס' דלא' דמי' רק' לנתון' מפנה' חכרו' רמי'ל' ס'י'
 קפ'י' ס'ו' ככגי'ס' וכו' פלי'ה' ודוק'ה' כשכמנו' כן' קור'ס' השוא'ין' וכו'
 מוכ'ס' דכדוכמי' אחר'י'ת' אף' ככפי'ג' אסור' והכי' מי'סמכר' דהיינו'
 דקמ'ל' רי'ס' כנמי' כפי' הריבית' כמ'י'ס' כלל' דרי'כית' כל' אגר' נסר'
 אסור' שר'ל' אפי' לא' נע'ש' שוס' הלואה' רק' שכה' פליו' חוכ' פמלו'מי'
 וזה' מר'ס' לנכס' חוכ' כלג'ר' נסר' אסור' . וכ'י'ס' הש"כ' ס'י'ס' קפ'י'
 דל'אסור' הוא' . מי'כו' משוס' דלא' היר' רק' איר' והלפסמיד' כפמדי' .
 האס' יאיר' חיים' ככרך'